

CAN YOU ANSWER THESE QUESTIONS?

1. List the four major vices?
2. Which nations embodied these character traits?
3. Which cardinal sins did these nations embody?
4. What positive effects, if any, did these nations and their national character have upon the Jewish people?
5. Give some examples of how unbridled vices changed the course of history.

This and much more will be addressed in the third lecture of this series:

“The Four Vices and their Effect upon History”

To derive maximum benefit from this lecture, keep these questions in mind as you listen to the lecture and read through the outline. Go back to these questions once again at the end of the lecture and see how well you answer them.

PLEASE NOTE: This outline and source book were designed as a powerful tool to help you appreciate and understand the basis of Jewish History. Although the lectures can be listened to without the use of the outline, we advise you to read the outline to enhance your comprehension. Use it, as well, as a handy reference guide and for quick review.

This lecture is dedicated to the merit and honor of the Zuroff family.

THE EPIC OF THE ETERNAL PEOPLE
Presented by Rabbi Shmuel Irons

SERIES XXIV: THE PANORAMA OF JEWISH HISTORY
LECTURE III: THE FOUR VICIS AND THEIR EFFECT UPON HISTORY

I. The Four Vices and the Four Kingdoms

A.

(1) ר"ש בן לקיש פתר קריא בגליות, והארץ היתה תהו זה גלות בבל שנאמר (ירמיה ד) ראיתי את הארץ והנה תהו, ובהו זה גלות מדי (אסתר ו) ויבהילו להביא את המן, וחושך זה גלות יון שהחשיכה עיניהם של ישראל בגזירותיהן שהיתה אומרת להם, כתבו על קרן השור שאין לכם חלק בא-להי ישראל, על פני תהום זה גלות ממלכת הרשעה שאין להם חקר כמו התהום מה התהום הזה אין לו חקר אף הרשעים כן, ורוח א-להים מרחפת זה רוחו של מלך המשיח, היאך מה דאת אמר (ישעיה יא) ונחה עליו רוח ד', באיזו זכות ממשמשת ובאה, המרחפת על פני המים בזכות התשובה שנמשלה כמים, שנאמר (איכה ב) שפכי כמים לבך. מדרש בראשית רבה פרשה ב:ד

Rabbi Shimon ben Lakish interpreted these verses as a reference to the exiles. "And the land was formless" (Gen. 1:2) is referring to the Babylonian exile, as it says (Jeremiah 4:23), "I looked on the earth, and, behold, it was *tohu* - formless . . ." The words, "*vavahu* - and empty" (Ibid.) is a reference to the Median exile, as it says (Esther 6:14), "And they hurried - *vayavhilu* - to bring Haman." The words, "*choshesh* - and darkness" (Ibid.), refers to the Greek exile, as the Greeks darkened the eyes of Israel through their decrees, for they said to them, "Write upon the horn of the ox that you don't have a portion in the G-d of Israel." The words, "*al pnai sehom* - on the face of the deep waters" (Ibid.) refers to the exile of the evil kingdom (Rome), which is not fathomable, just like the deep waters. Just like the deep waters aren't fathomable, so too the evil. "*v'ruach elokim mirachefess* - And the spirit of G-d swept over" (Ibid.) is referring to the spirit of the king, Moshiach, just as it says (Isaiah 11:2), "And the spirit of the L-rd shall rest upon him . . ." With what merit will he come? [With the merit of,] "And the spirit of G-d swept over the face of the waters", which is the merit of repentance, which is likened to water, as it says (Lam. 2:19), ". . . pour out your heart like water before the face of the L-rd . . ." **Medrash Rabbah Parshah 2:4**

(2) והיה כי יבאו עליך כל־הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל־לבבך בְּכֹל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדִּיחָךְ ד' אֶל־לִהְיֶיךָ שָׁמָּה: וְשָׁבַת עַד־ד' אֶל־לִהְיֶיךָ וְשִׁמְעַתָּ בְּקוֹלִי כָּל־אֲשֶׁר־אֲנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם אַתָּה וּבְנֶיךָ בְּכֹל־לְבָבְךָ וּבְכֹל־נַפְשְׁךָ: וְשָׁב ד' אֶל־לִהְיֶיךָ אֶת־שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבְּצָךָ מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצָךְ ד' אֶל־לִהְיֶיךָ שָׁמָּה: אִם־יְהִיֶה נִדְחָךְ בְּקִצְהָ הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצָךְ ד' אֶל־לִהְיֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחָךְ: דברים ל:א-ד

And it shall come to pass, when all these things have come upon you, the blessing and the curse, which I have set before you, and you shall call them to mind among all the nations, where the L-rd your G-d has driven you, And shall return to the L-rd your G-d, and shall obey His voice according to all that I command you this day, you and your children, with all your heart, and with all your soul; That then the L-rd your G-d will return your captivity, and have compassion upon you, and will return and gather you from all the nations, where the L-rd your G-d has scattered you. If your outcasts have been driven out to the farthest parts of heaven, from there will the L-rd your G-d gather you, and from there will He fetch you. **Deuteronomy 30:14**

(3) הגלות מקבילה לתוכן החטאים אשר בהם נכשלו ישראל זו היא הדרך אשר בה יוכל להיות התיקון השלם לאותם החטאים ולהטהר לגמרי מזוהמתם. . . . והיא עוקרת אב שורש החטא מלב עם ישראל לגמרי, ומתקנת בשלמות אב הפגם ואת החסורן שהיה בם עד כה. ספר מכתב מאליהו ג:210

Each exile corresponds to the essential sins over which Israel stumbled [in the past]. This is the way that they can reach a complete rectification of those sins, to completely purify themselves from their impurities. . . . [By resisting the temptations of that particular culture] they will thereby totally uproot the root cause of their sins. **Sefer Michtav M'Eliyahu III p. 210**

B.

רבי אלעזר הקפר אומר הקנאה והתאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם: אבות ד:כא

Rabbi Elazar HaKapar says: Jealousy (control), desire (craving), and honor (glory) take a person out of the world. **Avos 4:21**

C.

שלשה דברים הם שמוציאים את האדם מן העולם והיינו הקנאה והתאוה והכבוד. ומה שאלו שלשה דברים מוציאים את האדם מן העולם, מפני כי חלקי האדם הם שלשה, הגוף והנפש והשכל אלו שלשה הם חלקי האדם. . . . כלל הדבר כי אלו שלשה דברים שהם הקנאה והתאוה והכבוד כל אחד ואחד מאבד חלק אחד מחלקי הנשמה. מהר"ל, דרוש לשבת תשובה

Three things cause a person to be removed from the world: Jealousy (control), desire (craving), and honor (glory). Why these three things? For a person is made up of three parts: 1) the physical body (i.e. the source of desire), 2) *nefesh* - the life force (his emotions - and the source of his need to control) 3) the intellect (i.e. the source of his need to achieve glory or honor). . . . In summary, each one of these three things, jealousy, desire, and honor destroys a [vital] part of the spirit. **Maharal, Discourse on Shabbos Teshuva**

D.

יש ליתן כח נפשי אל המלכות הראשון, כי מלכות ראשון היה לו החשיבות והממשלה ביותר, כמו שאמר אליו דניאל: (דניאל ב, לז) אתה מלכא מלך מלכיא. וכך אמר גם כן דניאל במראה השנית: (שם ב, לח) אתה הוא ראשה די דהבא. ולכך אמר: (שם ז, ד) וגפיך די־נשר לה, הוא הנשר שהוא פורח בגובה כמו שיתבאר, וזהו הוא כנגד החלק הנפשי שבאדם שהוא כח מושל. והיה מלכות השני מלכות מדי, והוא כח גופני באדם כח פחות מהראשון. וכל ענין כח הגוף הזה שהוא לעולם חסר והוא מקבל תמיד, וכנגד זה מלכות שניה. ולכך אמר דניאל על מלכות זה: (דניאל ז, ה) וארו חיוה אחרי תנינה דמיה לדב . . . ואמרו בפרק עשרה יוחסין (קידושין עב, א): וארו חיוה אחרי תנינה דמיה לדב (שם ז, ה). תני רב יוסף אלו פרסיים, שאוכלין ושותין כדוב, ומסורבלין כדוב, ומגדלין שער כדוב, ואין להם מנוחה כדוב, פירש, שהם מבקשים תמיד לבלוע, כך הוא מדתם. . . . מלכות יון רוצה בעקירת הקשר בין ישראל להקב"ה. והמלכות שאחריו ראה אותו דניאל כנמר, מפני כי מלכות זה הוא כנגד חלק הג' שבאדם. כי חלק הג' הוא השכל, שהמלכות הזה היה בו החכמה והתבונה, וכמו שיתבאר זה באריכות. כי כל ענין המלכות זה שהיו מבקשים החכמה, וכמו שהוא מבואר מן היונים, וכמו שיתבאר. ולכך היו נותנים דעתם על התורה ולבטל אותה מישראל, כי לא היו רוצים שתהיה החכמה, בפרט שהיא יותר חכמה והיא יותר עליונה מן החכמה האנושית שהיה להם, כמו שהיא התורה שהיא החכמה על הכל. . . . לא היו מתנגדים לישראל כי אם בתורתם, וכמו שיתבאר ענין זה. וזה שראה דניאל מלכות השלישי הזה שהוא דומה לנמר, כי זאת החיה היא עז ביותר, וכמו שאמרו: (אבות פרק ה, משנה כ) הוי עז כנמר. וזאת המדה היא שייכת אל אשר הוא מוכן אל החכמה, כמו שאמרו ז"ל: (אבות פרק ב, משנה ה) ולא הביישן למד. ולכך מדת ישראל היא עזות, כמו שאמרו

במסכתא ביצה: (כה, ב) תנא משמיה דר"מ, מפני מה נתנה תורה לישראל מפני שהן עזין. . . ועוד ראה דניאל חיה רביעית, והיא משניה מן כל חיותא (דניאל ז, ז). . . ולכך ראה דניאל חיה ד' משונה מכל החיות, מפני כי חיה רביעית יש בה של אלו ג' כוחות, והיא כולל כל ג'. אבל ג' מלכות הראשונות, כל אחד ואחד מהם חלק אחד, רק המלכות הרביעית כולל כלם. . . ולכך ראה דניאל את שלשתן בלילה אחת, ומלכות רביעית בלילה אחת בפני עצמו. . . וזה, כי מלכות הראשון הוא מלכות כבל היתה מבקשת החשיבות להיות חשוב על כל, וכמו שאמר דניאל (דניאל ב, ב) לח) אנת הוא רישא דדהבא, כלומר שהוא ראש בחשיבות היותר. וזה שהיה מבקש הגבהתו על הכל, וכמו שראה אותו דניאל חיה ראשונה, דומה לארי. כי ארי הוא החשוב בחיות, כמו שאמרו: (חגיגה יג, ב) דאמר מר מלך שבחיות ארי. ולא היה מבקש רק החשיבות היותר גדול, ולכך ראה שיש לה (דניאל ז, ד) גרפיך דנשר שהנשר עוף השמים פורח למעלה למעלה. אבל המלכות השנית אמר עליה: (שם ב, לב) חדוה ודרעוהי די כסף. כי המלכות הזו היא אוהב לאסוף העושר, ואוהב כסף לא ישבע כסף. והמלכות הג' ראה אותו (שם ב, לט) נחושת, על ידי שהיה עז וזריז לילך ולכבוש ארצות למרחוק, ולכך מלכותו שהיה תקיף ועז כמו נחושת שהוא עז, וקראו אותו נמר שהוא עז פנים. והרביעי, כוחו היה על ההשחתה, ולפיכך נמשל (שם ב, מ) לברזל אשר הוא מחתך ומשחית הכל. . . אמנם מלכות הרביעית, מפני שרואה עצמה שהיא כל ואין זולתו, ולכך היא רוצה שלא יהיה נמצא אחר, ולכך הוא משחית הכל, ואין זה רק השחתה. ולכך ראה דניאל את החיה הזאת שיש לה שנים של ברזל (דניאל ז, ז), כי הברזל הוא משחית ומקצץ את הכל, וכמו שבארנו במקומו, שכל ענין מלכות זה רק להשחית. וכמו ששרפה בית אלקיננו והשחיתו אותו, ואין זה רק השחתה שאין יותר על זה. ואף כי המלכות הראשון גם כן שרפה בית אלקיננו, דבר זה מפני שהיו רוצים לכבוש את ישראל תחת ידיהם. ולא היה זה משום השחתה, רק בשביל כי המלכות הזאת רוצה שיהיה מתנשא על הכל, כמו שבארנו למעלה, ולפיכך היו כובשים ישראל. ומפני שהיו רוצים בכבוש גמורה, היו כובשים ושורפים את הכל. אבל מלכות הרביעית שכבר היו תחת ידיהם מקודם, ועם כי מרדו בהם בדבר קטון כמו שידוע, מכל מקום בודאי היו תחת ידיהם ורשותם. ולא היה דבר זה רק להשחיתם, ומצאו עילה להשחית אותם. וכל זה כי המלכות הרביעית דבק בהם ההעדר, כאשר המלכות הזאת היא סוף וקץ המלכיות, ויהיה אבוד והעדר לכל המלכיות, ולכך במלכות רביעית דבק בהעדר. . . וזה שאמר במדרש: (ויקרא רבה יג, ה) ד"א את הגמל, זו בבל, כי מעלה גרה הוא, שמקלסת להקב"ה. ר' ברכיה ור' חלבו בשם ר' ישמעאל בר נחמן, כל מה שפרט דוד כלל אותו רשע בפסוק אחד, שנאמר (דניאל ד') כען אנה נבוכדנצר משבח ומרומם ומהדר למלך שמיא, משבח, (תהלים קמז) שבחי ירושלים את ד', ומרומם (שם ל) ארוממך ד', ומהדר (שם קד) ד' אלקי גדלת מאד הוד והדר לבשת, די כל מעבדוהי קשוט, (שם קלח) על חסדך ועל אמתך, די כל ארחתיה דין (שם צו) ידין עמים במישרים, ודי מלכין בגוה (שם צג) ד' מלך גאות לבש, יכל להשפלה (שם עה) וכל קרני רשעים אגדע. ואת השפן, זו מדי, כי מעלה גרה הוא, שמקלסת להקב"ה שנאמר (עזרא א) כה אמר כורש מלך פרס. ואת הארנבת, זו יון, כי מעלת גרה היא, שמקלסת להקב"ה. אלכסנדרוס מוקדון כד הוי חמי לר' שמעון הצדיק אומר ברוך ד' א-לוהי של שמעון הצדיק. את החזיר, זו אדום, והוא גרה לא יגר, שאינה מקלסת להקב"ה. ולא דייה שאינה מקלסת, אלא מחרפת ומגדפת ואומרת (תהלים עג) מי לי בשמים. . . ויש בני אדם שואלים, והיכן רמז מלכות ישמעאל שהיא מלכות רבתא ותקיפא. ותשובת שאלה זאת מה שלא זכר מלכות ישמעאל, כי לא יחשב הכתוב רק המלכות שקבלו מלכות קדישין עליונים, שירשו מלכות ישראל וכוחם, והם אלו ד' מלכיות, ואם לא שבטל מלכות ישראל לא הגיע להם המלכות. אבל מלכות ישמעאל לא ירש כחו מן מלכות ישראל, כי כחו ותוקפו נתן לו השם יתברך בפני עצמו בשביל שהיה מזרע אברהם, והשם יתברך אמר (בראשית יז, כ) ולישמעאל שמעתיך. והנה נתן השם יתברך כח ותוקף לישמעאל בפני עצמו, ומזה אין מדבר כאשר מזכיר אלו ד' מלכיות, רק אשר ירשו כח ותוקפם של ישראל ובסוף יחזרו הם המלכות לישראל. ויותר נראה לומר כי ישמעאל הוא בכלל

מלכות פרס, והוא בכלל מלכות שניה. ואף על גב שאמרו ומלכות אחרי הוא פרס, לא כתיב פרס בפירוש בכתוב אלא ר"ל כי פרס הוא בכלל מלכות תנינא. מהר"ל, נר מצוה עמוד יא-יח

The life force (*nefesh*) is the outstanding attribute of **the first kingdom** [that dominated Israel], for the first kingdom had the greatest prestige and power, as Daniel said to [Nebuchadnezzar] (Daniel 2:37), “You, O king, are a king of kings; to whom the G-d of heaven has given the kingdom, the power, the strength, and the glory.” Similarly Daniel said regarding the second vision [of Nebuchadnezzar] (ibid. 2:38), “You are this head of gold.” Therefore it is said regarding [the first kingdom] (ibid. 7:4), “The first was like a lion, and had eagle’s wings.” This is the eagle who flies above all, as it will be explained. This corresponds to the attribute of the *nefesh* in man, which is **the power of domination**.

The second kingdom is the kingdom of Medea (Persia), which represents the material aspect of man. This is a lesser level than the first. The whole idea of surrounding the power of the body stems from the fact that it is always lacking and always needs to be fulfilled. This corresponds to the second kingdom. That is why Daniel said regarding this kingdom (Daniel 7:5), “And behold another beast, a second, like a bear.” . . . And they stated in Chapter Asarah Yuchsin (Chapter 4), Kiddushin 72a: Rav Yosef taught regarding the verse (Daniel 7:5), “And behold another beast, a second, like a bear,” that it refers to the Persians, for they eat and drink like a bear, they are clothed in flesh like a bear, they are overgrown with hair like a bear, and have no rest like a bear. - The reason is that they constantly desire to swallow up [everything in their sight]. This is their outstanding attribute.

The kingdom of Greece wanted to uproot the connection between Israel and the Holy One, blessed be He. Daniel saw the kingdom following [Persia] in the image of a leopard, for this kingdom represents the **third facet of man, his intellect**, for this kingdom possessed wisdom and understanding, as this will be explained at length. The whole theme of this kingdom was their desire for wisdom, as it was evident from the Greeks, as it will be explained. For that reason they focused upon the Torah and how to eliminate it from Israel. They didn’t want this branch of knowledge [to continue], especially since it is a higher form of wisdom than the human wisdom which they possessed, as the Torah is the highest form of wisdom. . . . The Greeks were not opposed to Israel, per se, but rather to their Torah, as this will be explained further on at length. For that reason Daniel saw this third kingdom in the form of a leopard, as this beast is extremely fierce, similar to their saying (Avos 5:20), “Be fierce as a leopard.” This attribute is singularly connected to wisdom, as our Sages said (Avos 2:5), “One who is shy cannot learn.” For that reason, the outstanding attribute of Israel is their fierceness, as they said in the tractate Beitzah (25:2), “It was taught in the name of Rabbi Meir, ‘Why was the Torah given to Israel, because they are fierce.’”

In addition, Daniel saw a **fourth beast** (Daniel 7:7), “and it was different from all the beasts that were before it.” . . . The reason that it was different from the other beasts was because this fourth beast had all of those three attributes together, whereas the first three kingdoms only possessed a portion of them. Only the fourth kingdom possessed them all. . . . Consequently, Daniel saw all three in one night and the fourth kingdom on a separate night. . . .

The first kingdom, the kingdom of Babylon, desired prestige, to become the most prestigious of all [nations], as Daniel said (Daniel 2:38), “You are this head of gold,” i.e. he is the most prestigious. It is because he desired to be on top of everyone, just as Daniel envisioned him, when he saw that first beast, in the form of a lion, as the lion is the most prestigious of all beasts, as they said in Chagiga (13b), “The lion is the king of the beasts.” Consequently, when Daniel

saw him [in his vision in Daniel 7:4] he saw him with “wings of an eagle,” as the eagle flies above [the other birds]. Whereas in the imagery of **the second kingdom** it is depicted (ibid. 2:32), “his chest and his arms of silver,” it loved to amass silver and wealth, and (Ecclesiastes 5:9) “He who loves silver shall not be satisfied with silver.” He saw **the third kingdom** in the form of (Daniel 2:39) of “copper (brass),” as they were fierce and enthusiastic to go and conquer distant lands. Their kingdom was strong and fierce as brass is bold. It was referred to as a leopard because of its fierce countenance. - **The fourth kingdom**, however, since it views itself as being everything that there is, with no one besides it, it doesn’t want there to be any other thing in existence. Consequently, it destroys everything [in its path]. Simply destruction. That is why Daniel envisioned this beast with teeth of iron (ibid. 7:7), for iron destroys and cuts everything, as we explained in our commentary, and the whole thrust of this kingdom is to destroy, just as it burned the House of our G-d and destroyed it, i.e. destruction for destruction’s sake. Now even though the first kingdom also burned down the House of our G-d, this was because they wanted to subjugate them, but not because they wanted to perform wanton destruction. They conquered Israel because they wanted to rule over all of the nations. In order to facilitate their conquests, they would crush resistance and burn down [all that stood in their way]. The fourth kingdom, however, had already previously conquered [Israel], and even though [Israel] had created a slight rebellion, as is well known, nonetheless, they were still under their dominion. This [act of burning the Temple] was only because they wanted to destroy them and they had found an excuse. All of this is because negativity cleaves to the fourth kingdom, for it is the last and the end of [earthly] kingdoms. [After it] all kingdoms will be destroyed and negated. Consequently, negativity clings to this fourth kingdom. . . . For this reason, the Midrash (Vayikra Rabbah 13:5) describes the following: The camel refers to Babylon, for it chews its cud, i.e. it praised the Holy One, blessed be He. Rabbi Berechiah and Rabbi Chelbo said in the name of R. Yishmael bar Nachman: All that [King] David expressed was summarized by that evil one (Nebuchadnezzar) in one verse (Daniel 4:34). “Now I Nebuchadnezzar praise and extol and honor the King of heaven, all Whose works are truth, and His ways judgment; and He is able to abase those who walk in pride.” . . . The coney (hyrax) is referring to Medea, for it chews its cud, for it praises the Holy One, blessed be He, as it says (Ezra 1:2), “Thus says Cyrus king of Persia, The L-rd G-d of heaven has given me all the kingdoms of the earth; and He has charged me to build Him a house in Jerusalem, which is in Judah.” The hare is referring to Greece for it chews its cud, i.e. it praises the Holy One, blessed be He. When Alexander the Macedonian first beheld Shimon HaTzaddik he said, “Blessed be the L-rd, the G-d of Shimon HaTzaddik.” The swine refers to Edom. It does not chew its cud, i.e. it does not praise the Holy One, blessed be He. Not only does it not praise G-d, but it reviles and blasphemes Him and says, “Whom have I in heaven.” . . .

There are those that ask, “**Where is the kingdom of Yishmael alluded to?**” for it is a vast and mighty kingdom. The answer to this question is that Scripture only reckons those kingdoms who received the kingship of the “holy ones (i.e. higher spiritual beings - angels) of the most High,” (Daniel 7:22) who inherited the kingship of Israel and their powers . . . which are the four kingdoms. Had the kingdom of Israel not ceased, these nations would have never received their kingship. The kingdom of Yishmael, however, did not inherit their power from the kingdom of Israel, for their strength and power was given to them separately by Hashem, since he was a descendant of Avraham. Hashem told Avraham (Gen. 17:20), “As for Yishmael, I have heard your prayers.” Behold Hashem gave Yishmael separately strength and power. This places it in a different category from the four kingdoms, who only inherited their strength and power from Israel. Eventually, all of it will return to the kingdom of Israel. An even better answer to the question [of why the kingdom of Yishmael is not mentioned,] seems to be that Yishmael is included in the kingdom of Persia, the second kingdom. Even though [Chazal] identify the

kingdom that followed [Babylon] (Dan. 7:5) as being Persia, Persia is not specifically mentioned in Scripture. They merely meant that Persia is included in the second kingdom, [but not necessarily the entire kingdom]. **Maharal of Prague, Ner Mitzvah pages 11-18**

E.

יש בזה עוד סוד כסתר ונעלם למה ב"ה ראשון חרב על אלו ג' עבירות ומקדש שני על ידי שנאת חנם ואפרש אותו ברמז ותבין אותו, וזה כי מקדש ראשון היה להם בזכות ג' אבות הקדושים אשר מדריגתם בודאי יותר עליונה מן ישראל, וידוע כי אברהם זכותו ומעלתו פרישותו מן הערוה שהרי אמרו עליו במסכת בבא בתרא (טז.) עפר' לפומיה דאיוב שאמר ומה אתבונן על בתולה באחרניתא לא איסתכל אבל בדידיה איסתכל ואלו באברהם כתיב הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את שלא נסתכל כל ימיו, יצחק זכותו ההרחקה מע"ג שהרי מסר נפשו להקרבה אל הש"י, יעקב נגד שפיכות דמים ודבר זה ידוע ג"כ כי יעקב הוא החיים שהרי יעקב אבינו לא מת ועוד כי הוא הפך עשו שהיה אדמוני והוא סימן אליו שיהיה שופך דמים ויעקב הפכו מרוחק מזה, ועוד כי יעקב לא ראה קרי מימיו ודבר זה נחשב קצת כאלו שופך דם כי ראוי ואפשר היה שיהיה נברא ממנו אדם ואף מזה היה יעקב מרחיק. וב"ה שני שלא היה כ"כ במעלה היה נגד כנסת ישראל עצמם וכבר אמרו חז"ל (שבת נה.) כי בסוף כאשר חרב מקדש ראשון תמה זכות אבות, ולכך היה מקדש שני נגד ישראל בעצמם ולפיכך שנאת חנם מבטל כח כנסת ישראל שנקרא כנסת ישראל על שם חבור ואחדות ישראל. נצח ישראל כא-כב

In addition there is a shrouded mystery regarding the question: Why is it that the first Beis HaMikdash (Temple) was destroyed due to the three sins (idolatry, immorality, and bloodshed) and the second Sanctuary due to gratuitous hatred? I will hint at its explanation and you will [hopefully] understand it. The reason is that the first Temple possessed the merit of the three holy Patriarchs whose spiritual level was certainly above that of Israel. It is well known that the special quality of Avraham, that which set him apart, was his separation from immorality. Regarding him is it stated in Bava Basra (16a), "Dust should be placed in the mouth of Job (Iyov); he refrained from looking at other men's wives, as it says (Job 31:1), 'I made a covenant with Your eyes; how then should I look upon a maid?' Abraham did not even look at his own, as it is written (Genesis 12:11), 'Behold now I know that you are a beautiful woman to look upon,' [which shows that up to then he did not know,]" for he never looked intently upon her. The merit of Yitzchak was his distance from idolatry, for he sacrificed himself to be brought as a sacrifice to Hashem. Yaakov's merit countered [the sin of] bloodshed. This matter is also well known, for Yaakov represented [eternal] life, for Yaakov never died. In addition, he was the polar opposite of Esav, who was ruddy, an indication that he shed blood. Yaakov, his polar opposite was distant from this. Furthermore, Yaakov never saw *keri* (had a seminal emission). This is considered a minor form of bloodshed as it is befitting and possible that a person would have been formed from that semen. Yaakov was distant even from that. The second Temple which was not on the lofty level of the first, corresponded to the [merits] of *Knesses Yisrael* (the collective spirituality of Israel) themselves. Our Sages have already stated (Shabbos 55a) that the merits of the Patriarchs finally ceased when the first Temple was destroyed. Consequently, the second Temple corresponded to the [merits] of *Knesses Yisrael* (the collective spirituality of Israel) themselves. Therefore, gratuitous hatred annulled the power of *Knesses Yisrael*, for it received that name due to the interconnection and unity of Israel. **Maharal of Prague, Netzach Yisrael pages 21-22**

F.

(1) מקדש שני, שהיו עוסקין בתורה ובמצוות וגמילות חסדים מפני מה חרב? מפני שהיתה בו שנאת חנם. ללמדך ששקולה שנאת חנם כנגד שלש עבירות: עבודה זרה, גלוי עריות, ושפיכות דמים. יומא ט:

But why was the second Sanctuary destroyed, seeing that in its time they were occupying themselves with Torah, [observance of] precepts, and the practice of charity? Because therein prevailed hatred without cause. That teaches you that groundless hatred is considered as of even gravity the three sins of idolatry, immorality, and bloodshed together. **Yoma 9b**

(2) שכל ענין מלכות זה רק להשחית. וכמו ששרפה בית אלקינו והשחיתו אותו, ואין זה רק השחתה שאין יותר על זה. . . . ולא היה דבר זה רק להשחיתם, ומצאו עילה להשחית אותם. וכל זה כי המלכות הרביעית דבק בהם ההעדר, כאשר המלכות הזאת היא סוף וקץ המלכות, ויהיה אבוד והעדר לכל המלכות, ולכך במלכות רביעית דבק בהעדר. מהרל, נר מצוה

The whole thrust of this kingdom is to destroy, just as it burned the House of our G-d and destroyed it, i.e. destruction for destruction's sake. . . . This [act of burning the Temple] was only because they wanted to destroy them and they had found an excuse. All of this is because negativity cleaves to the fourth kingdom, for it is the last and the end of [earthly] kingdoms. [After it] all kingdoms will be destroyed and negated. Consequently, negativity clings to this fourth kingdom. **Maharal of Prague, Ner Mitzvah**

(3) אמר רבי שמעון בן יוחאי, הלכה היא, בידוע שעשו שונא ליעקב. רש"י לבראשית לג:ד

Rabbi Shimon ben Yochai said: It is a law [of nature] that Esau hates Yaakov. **Rashi, Gen. 33:4**

II. The Three Vices in Early History

A. Jealousy

(1) וַיֹּאמֶר ד' אֶל־קַיִן לָמָּה חָרָה לְךָ וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ: בראשית ד:ו

And the L-rd said to Cain, Why are you angry? and why is your countenance fallen? **Genesis 4:6**

(2) וַיְהִי־לוֹ מִקְנֵה־צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר וְעֶבְדָּה רַבָּה וַיִּקְנְאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים: וְכָל־הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר חָפְרוּ עֲבָדֵי אָבִיו בְּיַמֵּי אַבְרָהָם אָבִיו סִתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים וַיִּמְלְאוּם עֶפֶר: וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ אֶל־יִצְחָק לֵךְ מֵעִמָּנוּ כִּי־עֲצַמְתָּ מִמָּנוּ מְאֹד: בראשית כו:יד-טז

For he (Yitzchak) had possessions of flocks, and possessions of herds, and a great store of servants; and the Philistines envied him. For all the wells which his father's servants had dug in the days of Abraham his father, the Philistines had stopped them up, and filled them with earth. And Abimelech said to Isaac, Go from us; for you are mightier than we. **Genesis 26:14-16**

(3) וַיִּקְנְאוּ־בוֹ אָחָיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר. בראשית לו:יא

And his brothers envied him; but his father kept the matter in mind. **Genesis 37:11**

(4) אמר רבא בר מחסיה אמר רב חמא בר גוריא אמר רב: לעולם אל ישנה אדם בנו בין הבנים, שבשביל משקל שני סלעים מילת שנתן יעקב ליוסף יותר משאר בניו - נתקנאו בו אחיו, ונתגלגל הדבר וירדו אבותינו למצרים. שבת י:

Rava b. Mehasia also said in the name of R. Hama b. Gorias in Rav's name: A man should never single out one son among his other sons, for on account of the two sela's weight of fine wool, which Yaakov gave Yosef in excess of his other sons, his brothers became jealous of him and the matter resulted in our forefathers' descent into Egypt. **Shabbos 10b**

B. Desire

וַיְהִי כִּי־הִחֵל הָאָדָם לָרֹב עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבָנוּת יִלְדוּ לָהֶם: וַיִּרְאוּ בְנֵי־הָאֱלֹהִים אֶת־בָּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הֵנָּה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מְכֹל אֲשֶׁר בָּחָרוּ: וַיֹּאמֶר ד' לֹא־יִדּוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעַלְמָם בְּשָׂגֵם הוּא כְּשֹׁר וַהֲיֹו יָמֵיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה: בְּרֵאשִׁית וַאֲ-ג

And it came to pass, when men began to multiply on the face of the earth, and daughters were born to them, That the sons of G-d (nobility) saw the daughters of men that they were pretty; and they took as wives all those whom they chose. And the L-rd said, My spirit shall not always strive with man, for he also is flesh; yet his days shall be a hundred and twenty years. **Genesis 6:1-3**

וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי־הִשְׁחִית כָּל־בְּשָׁר אֶת־דְּרָכָו עַל־הָאָרֶץ: בְּרֵאשִׁית וַיִּב

And G-d looked upon the earth, and, behold, it was corrupt; for all flesh had corrupted its way upon the earth. **Genesis 6:12**

C. Honor

וַיֹּאמְרוּ הֵבָה בְּנֵה־לָנוּ עִיר וּמִגְדָּל וְרֵאשׁוּ בַשָּׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה־לָנוּ שֵׁם פֶּן־נִפְּוֹץ עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ: בְּרֵאשִׁית יֵא:ד

And they said, Come, let us build us a city and a tower, whose top may reach to heaven; and **let us make us a name**, lest we be scattered abroad upon the face of the whole earth. **Genesis 11:4**

III. Cause and Effect

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים – אָמַר רַבִּי יִצְחָק לֹא הָיָה צָרִיךְ לְהַתְחִיל הַתּוֹרָה אֲלֵא מֵהַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֵם שֶׁהָיָה מִצְוָה רֵאשׁוֹנָה שֶׁנִּצְטָו בְּהַיִּשְׂרָאֵל, וּמָה טַעַם פִּתַּח בְּרֵאשִׁית מִשׁוֹם כַּח מַעֲשֵׂיו הַגִּיד לַעֲמוֹ, שֶׁאִם יֹאמְרוּ אוֹמוֹת הָעוֹלָם לְסַטִּים אֲתֵם שֶׁכַּבַּשְׁתֶּם לָכֵם אֲרָצוֹת שֶׁבַעָה גוֹיִם, הֵם אוֹמְרִים לָהֶם, כָּל הָאָרֶץ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה, וְנִתְּנָה לָאֲשֶׁר יִשָּׂר בְּעֵינָיו, וּבְרִצּוֹנוֹ נִתְּנָה לָהֶם, וּבְרִצּוֹנוֹ נִטְלָה מֵהֶם וְנִתְּנָה לָנוּ. וְזוֹ אַגְדָּה בְּלִשׁוֹן שֶׁכָּתְבָה רַבִּינוּ שְׁלֵמָה בְּפִירוּשׁוֹ:

וַיֵּשׁ לְשֹׂאֹל בְּהַ, כִּי צוּרֶךְ גְּדוֹל הוּא לְהַתְחִיל הַתּוֹרָה בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים, כִּי הוּא שׁוֹרֵשׁ הָאֲמוֹנָה, וְשֵׁאִינוּ מֵאֲמִין בְּזֶה וְחוֹשֵׁב שֶׁהָעוֹלָם קִדְמוֹן, הוּא כּוֹפֵר בְּעֵיקָר וְאִין לוֹ תּוֹרָה כָּלֵל. וְהַתּוֹבָה, מִפְּנֵי שֶׁמַּעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית סוּד עֲמוֹק אִינוּ מוֹבֵן מִן הַמִּקְרָאוֹת, וְלֹא יוֹדֵעַ עַל בּוֹרִיו אֲלֵא מִפִּי הַקְּבֵלָה עַד מִשֶּׁה רַבִּינוּ מִפִּי הַגְּבוּרָה, וְיֹדְעֵיו חֵיבִין לְהַסְתִּיר אוֹתוֹ, לִכְךָ אָמַר רַבִּי יִצְחָק שֵׁאִין לְהַתְחַלֵּת הַתּוֹרָה צוּרֶךְ בְּרֵאשִׁית בְּרֵא, וְהַסְפּוֹר בְּמָה שֶׁנִּבְרָא בְּיוֹם רֵאשׁוֹן וּמָה נַעֲשֶׂה בְּיוֹם שְׁנֵי וְשֵׁאֵר הַיָּמִים, וְהָאֵרִיכוֹת בִּיצִירַת אָדָם וְחוּה, וְחִטָּאָם וְעַנְשָׁם, וְסַפּוֹר גֵּן עֲדָן וְגֵרוּשׁ אָדָם מִמֶּנּוּ, כִּי כָּל זֶה לֹא יוֹבֵן בִּינָה שְׁלִימָה מִן הַכְּתוּבִים, וְכָל שֶׁכֵּן סַפּוֹר דּוֹר הַמְּבוּל וְהַפְּלָגָה, שֵׁאִין הַצּוּרֶךְ בְּהֵם גְּדוֹל, וְיִסְפִּיק לְאַנְשֵׁי הַתּוֹרָה בְּלַעֲדֵי הַכְּתוּבִים הָאֵלֹהִים, וְיֵאֲמִינוּ בְּכָלֵל בְּנֹזְכֵר לָהֶם בְּעִשְׂרַת הַדְּבָרוֹת (שְׁמוֹת כ יא) כִּי שֶׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ד' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיִּנַּח בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי, וְתִשְׁאֵר הַיְדִיעָה לְיַחֲדִידִים שֶׁבָהֶם הַלֵּכָה לְמִשֶּׁה מְסִינֵי עִם הַתּוֹרָה שֶׁבַעֵל פֶּה:

וְנִתֵּן רַבִּי יִצְחָק טַעַם לְזֶה, כִּי הַתְחִילָה הַתּוֹרָה בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים וְסַפּוֹר כָּל עֲנִין הַיצִירָה עַד בְּרֵאשִׁית אָדָם, וְשֶׁהַמְשִׁילוֹ בְּמַעֲשֶׂה יָדָיו וְכָל שֶׁת תַּחַת רַגְלָיו, וְגֵן עֲדָן שֶׁהוּא מִבְּחַר הַמִּקּוֹמוֹת הַנִּבְרָאִים בְּעוֹלָם הַזֶּה נַעֲשֶׂה מְכוּן לְשַׁבְּתוֹ, עַד שֶׁגִּירַשׁ אוֹתוֹ חִטָּאוֹ מִשָּׁם, וְאַנְשֵׁי דּוֹר הַמְּבוּל בְּחִטָּאָם גּוֹרְשׁוּ מִן הָעוֹלָם כּוֹלוֹ, וְהַצְדִּיק בְּהֵם לְבָדוֹ נִמְלֵט הוּא וּבְנָיו, וְזֹרַעַם חִטָּאָם גֵּרָם לָהֶם לְהַפִּיצֵם בְּמִקּוֹמוֹת וּלְזִרוֹתָם

בארצות, ותפשו להם המקומות למשפחותם בגוייהם כפי שנזדמן להם: אם כן ראוי הוא, כאשר יוסיף הגוי לחטוא, שיאבד ממקומו ויבוא גוי אחר לרשת את ארצו, כי כן הוא משפט הא-להים בארץ מעולם, וכל שכן עם המסופר בכתוב כי כנען מקולל ונמכר לעבד עולם (להלן ט כז), ואינו ראוי שיירש מבחר מקומות היישוב, אבל יירשנה עבדי ד' זרע אוהבו, כענין שכתוב (תהלים קה מד) ויתן להם ארצות גוים ועמל לאומים יירשו בעבור ישמרו חקיו ותורותיו ינצורו. כלומר, שגירש משם מורדיו, והשכין בו עובדיו, שידעו כי בעבודתו ינחלוה, ואם יחטאו לו תקיא אותם הארץ, כאשר קאה את הגוי אשר לפניהם:

ואשר יבאר הפירוש שכתבתי, לשונם כבראשית רבה (א ג) שאמרוה שם בלשון הזה רבי יהושע דסכנין בשם רבי לוי פתח, כח מעשיו הגיד לעמו (תהלים קיא ו), מה טעם גילה להם הקדוש ברוך הוא לישראל מה שנברא ביום ראשון ומה שנברא ביום שני, מפני ז' אומות שלא יהיו מונין את ישראל ואומרים להם הלא אומה של בזיזות אתם, וישראל משיבין להם, ואתם הלא בזוזה היא בידכם, הלא כפתורים היוצאים מכפתור השמידום וישבו תחתם (דברים ב כג), העולם ומלואו של הקדוש ברוך הוא הוא, כשרצה נתנו לכם, כשרצה נטלו מכם ונתנו לנו, הדא הוא דכתיב (תהלים קיא ו) כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים, בשביל לתת להם נחלת גוים הגיד להם את בראשית: רמב"ן בראשית פרק א פסוק א

“In the beginning G-d created . . .” ‘Rabbi Yitzchak said: The Torah should have actually begun with [the words] (Exodus 12:2), “This month shall be for you the first of the months . . .” which is the first Mitzva which the Jewish people were commanded. Why did the Torah begin with [the words], “In the beginning G-d created . . .”? [The answer is] because (Psalms 111:6), “The power of His works did He declare to His people [that He may give them the heritage of the nations].” For if the nations of the world say to them, “You are bandits who conquered the lands of the seven nations [of Canaan],” [the Jewish people] can reply to them, “The entire earth belongs to the Holy One, blessed be He, and He gave it to whom He soever saw fit. He willfully gave it to them and [subsequently] willfully gave it to us.” - This is the Agadah (Medrash) quoted by Rashi in his commentary.

One needs to ask the following question [regarding this statement]: There is a great need to begin the Torah with the words, “In the beginning G-d created . . .” for it is the root source of our faith. He who does not believe in this and thinks that the world is eternal is denying the very essence [of Judaism] and has no [connection to] Torah at all. The answer to this question is that the Creation Epic is a deep mystery and cannot be understood from the words of Scripture [alone]. It could only be understood to its fullest through the transmission (*kabbalah*) which is traced all the way back to Moshe, our teacher, who heard it directly from the Almighty. Those who know it are required to keep it hidden. For that reason, Rabbi Yitzchak said that the Torah did not need to begin with the words, “In the beginning G-d created . . .” and continue on with the details of what was created on the first day and second day etc. and the lengthy narrative regarding the creation of Adam and Chava (Eve), their sin and punishment, [and] the story of Gan Eden (the Garden of Eden) and their being expelled from there, for all of it cannot be adequately understood from Scripture itself. Most certainly, then, the narrative regarding the generation of the Flood and the Dispersion of Man [in the wake of building the Tower of Babel], which is not crucial [to the understanding of Torah, did not have to be written in the Torah]. It would have sufficed for the adherents of the Torah to be without these writings. They would just have to believe in general that which was mentioned to them in the Ten Commandments (Exodus 20:11) that Hashem made the heaven and earth and the sea and all that is contained therein in six days and rested on the seventh. The rest of the details would have remained as part of the Torah SheBaal Peh (Oral Law) as part of the corpus of *Halacha L’Moshe MiSinai* (the transmission

from Moshe from He who revealed Himself on Mount Sinai) and be the province of special [learned] individuals.

[For that reason] Rabbi Yitzchak gave a reason for the Torah beginning with the words, “In the beginning G-d created . . .” and the creation narrative culminating with the creation of Adam and his being given domain over His handiwork, placing everything under his control (lit. feet), with the Garden of Eden (*Gan Eden*), the choicest place of creation, being his domicile until he was forcibly driven away from there due to his sin. [He also gave a reason for including the narrative of] the generation of the Flood whose sins caused them to be driven out from the entire world (i.e. death), with only the most righteous of them (Noah) being saved together with his family, with their descendants doomed to be scattered across the globe due to their sins, finding refuge wherever they could. [Having the Torah teach us this], it only follows that when a nation continues to sin that they forfeit their place on earth and another nation would then come to inherit their land, for that is the pattern of Divine justice. This is certainly the case with the inclusion of the narrative of the cursing of Canaan who was thus doomed to eternal servitude (Gen. 9:27), for it is not befitting that such people should inherit the choicest place on earth. Rather, it is only befitting that the servants of Hashem, the descendants of His most beloved should inherit their land, similar to the verse (Psalms 105:44), “And He gave them the lands of the nations; and they seized the labor of the people, That they might observe His statutes, and keep His Torah,” i.e., He drove away from there the renegades and settled in their place His servants. [He informed us of all of this] so that they should know that they inherited it only due to their [expected] Divine service and if they should sin, [G-d forbid,] the land would spit them out just as it did to the people who came before them.

This explanation of [Rabbi Yitzchak’s statement] is elucidated in the language of the following passage of Medrash Beraishis Rabbah (1:3), “Rabbi Yeshoshua of Sachnin in the name of Rabbi Levi began his lecture with the following: (Psalms 111:6), ‘The power of His works did He declare to His people . . .’ Why did the Holy One, blessed be He, reveal to the Jewish people what was created on the first day and the second day etc. so that the seven nations should not censure Israel and say to them, ‘You are a nation of pillagers!’ Israel can then say to them, ‘And you? Behold you yourselves are plunderers! [similar to that which is written (Deut. 2:23),] “the Caphtorim, who came out of Caphtor, destroyed them, and lived in their place.” The entire world belongs to the Holy One, blessed be He. When He so desired it was given to you and when He so desired He took it away from you and gave to us. This is the meaning of the [end of the] verse, ‘that He may give them the heritage of the nations.’ In order to give them the heritage of the nations did He declare to His people the Creation narrative. **Ramban to Beraishis 1:1**